

Gör upp med evolutionstron!

Många kristna tror uttalat eller outtalat på en teistisk, eller gudastyrd, evolution. Med detta menas att utvecklingsläran, eller darwinismen, på ett korrekt sätt beskriver mekanismerna för en evolution från en urtida bakterie till människan, medan Gud är upphovsmannen bakom denna process. Tron på en teistisk evolution brukar grunda sig på en sund vilja att vara "upplyst" och därför inte behöva blunda för samtida vetenskapliga framsteg, men också på en mindre välgrundad uppfattning att evolutionsläran är bevisad och det enda möjliga vetenskapliga synsättet inom biologins område.

Mitt syfte med denna artikel är dock inte att behandla vare sig evolutionslärans eller Bibelns vetenskapliga meriter. Detta görs på många andra ställen, t.ex. på föreningen Genesis webbsida, www.genesis.nu. Jag vill istället visa på det teologiskt omöjliga i att samtidigt tro på Bibeln och på en utveckling från amöba till människa. Jag gör detta genom att i tur och ordning jämföra områdena Skaparen, skapelsen, människan, döden och Frälsaren utifrån å ena sidan Bibeln och å andra sidan utvecklingsläran.

Skaparen i Bibeln är kärleksfull. Ömt vårdar Han sin avbild människan oavsett våra förutsättningar eller prestationer, och uppmanar oss att ta hand om den föräldralöse och änkan (Jak 1:27). I brutal kontrast står den potentielle gud som skulle ligga bakom en evolutionär process. Denne är blodtörstig och slår ihjäl den svage, vilket är fundamentalt nödvändigt för att utvecklingsprocessen ska gå vidare mot högre livsformer. (Ibland framförs uppfattningen att även Bibelns Gud kan vara skoningslös med referens till krigen i Gamla Testamentet. Dessa beskriver dock Guds handlande i en fallen och därför abnorm värld, medan blodtörsten hos evolutionens gud utgör tingens normala ordning.)

Skapelsen är i Bibeln från början "mycket god" (1 Mos 1:31). Efter den katastrofala händelse som kallas syndafallet är däremot skapelsen utsatt för en nedåtgående trend vilket Paulus uttrycker som att den "blivit lagd under förgängelsen" (Rom 8:20). I utvecklingstanken är hela processen den komplett omvända. Här börjar allt i big bangs kaotiska urtillstånd och med tiden frambringas komplexa strukturer som stjärnor, celler och hjärnor.

Bibeln ger **människan** en särställning i skapelsen. Hon är den enda av de skapade väsendena som får epitetet "Guds avbild" och hennes uppdrag är att råda över den övriga skapelsen (1 Mos 1:27-28). Människan formades i en unik skapelseakt där "livsande" blåstes in i "stoff från jorden" (1 Mos 2:7). I evolutionsläran åtnjuter inte människan någon exklusiv ställning. Hon delar far- och morföräldrar med aporna och hon är ett däggdjur bland många andra. Hon är heller inte någon slutprodukt eller "krona" i skapelsen, bara en länk i en över tid uppåt ringlande kedja.

I Bibeln är **döden** en katastrof. Livets Gud kan inte skapa en värld full av lidande och död. Men Han satte spelreglerna i sin skapelse och varnade för att om människan var olydig sin Skapare så skulle hon dö (1 Mos 2:17). Då människan trots detta gick emot Skaparens uttryckliga befallning drog hon döden över skapelsen, vilket vi idag bittert erfar i form av hat, hungersnöd, sjukdomar och naturkatastrofer. I det evolutionistiska scenariot är döden allt annat än onaturlig. Den är till och med nödvändig för att människan ska existera. Hade vi inte konkurrerat ut och slagit ihjäl svagare individer genom årmiljoner så hade vi inte stått här som arten människa idag.

Med evolutionsläran som grund blir döden så intimt inflätad i naturens väv att vi blir fullständigt oförmögna att förklara teodicéproblemet för människor som rättmätigt önskar en intellektuell grund för den tro de väljer att bygga sina liv på.

Frälsaren är Guds lösning på syndens och dödens problem. I Honom, och endast i Honom, kan vi enligt Bibeln få tillbringa evigheten tillsammans med vår Skapare. Synd leder lika obönhörligen till död idag som på Adam och Evas tid men, Gud vare pris, Jesus bar det straffet åt oss på korset. I den evolutionistiska historiebeteckningen har döden "alltid" funnits. Om döden inte är ett resultat av synd så finns synden bara i fantasin. Och om synden bara är en illusion så är också Guds lösning på syndens och dödens problem, Jesus Kristus, ett fantasifoster. En ateist har sagt att "om vi tar bort Adam och Eva och deras ursprungliga synd, så finner vi de patetiska resterna av Guds Son bland den bråte som blir kvar av kristendomen". Ett insiktsfullt uttalande från en i övrigt desillusionerad människa.

Inom samtliga dessa områden är alltså den bibliska och den evolutionistiska världsåskådningen varandras diametrala motsatser. Det går därför inte att ens med skohorn försöka pressa in den ena i den andra. Som kristna församlingar måste vi därför våga göra rent hus med den bibelvidriga filosofi som evolutionsläran utgör. Vi får inte låta oss luras av ateisters och humanisters propaganda att alla upplysta och förnuftsstyrda människor är evolutionister. Och det bästa av allt - vi kan göra detta under fullt bevarande av en vetenskaplig integritet och en intellektuell hederlighet.

Anders Gärdeborn
Talesman för föreningen Genesis